

POLONAIS

Commenter en polonais le texte suivant et le traduire de « ...po dwudziestu latach » à « ...koło Dąbrowy Górniczej »

...po dwudziestu latach

Mamo poznajesz mnie... uśmiech na malutkiej wyniszczonej twarzy skóra przezroczysta włosy na głowie siwe – tak przecież to ty synku
to ja Mamo proszę Cię jedz czerwony barszczyk może przełkniesz jeszcze kilka łyżeczek –
usta zamknięte a czerwony pożywny barszczyk wycieka bo-
kiem plami brodę wycieram buzię
zmałała buzię chusteczką i znów łyżeczkę podnoszę do jej za-
zamkniętych ust Mama siedzi na łóżku podparte poduszkami
plecy... przez okno widać dzikie wino światło przez liście prze-
zroczyste Mama chce wyglądać przez okno za oknem czerwone
mury magazynów piekarni wojskowego szpitala
Teraz jestem na wsi minęło siedemnaście lat nie pamiętałem
o rocznicy Twojej śmierci przyjechał mój znajomy reżyser
przegadaliśmy kilka godzin dzień był upalny doszliśmy
ścieżkami leśnymi nad płytkie jezioro pot spływał mi po szyi
po grzbiecie w taki upalny lipiec rzuciłem garść ziemi na twoją
drewnianą trumnę pies biegnie przed nami dyszy chwytą gruby
patyk szaleje pluska woda wygrzana woda zamulona szlamem i
roślinnością wygrzana zarośnięta sitowiem niebieskie podłużne
kreseczki lazurowe w powietrzu to szklarki nad lustrem wody
zabliźniony dół zasypany byłem w tym roku na cmentarzu na
Twoim grobie w ramie cementowej skruszona ziemia parę
wysychających żółtawych kwiatków biedny nagrobek ze
sztucznego kamienia wracałem z huty z wielkiego placu
budowy powstawał na Śląsku koło Dąbrowy Górniczej
trzydzieści tysięcy budowlanych pięć tysięcy załogi szofer
który mnie woził z hotelu do kombinatu na budowę i do stołów-

ki był młody i uczynny rozmawialiśmy o pracy i o życiu
zauważyłem że „na świecie” jest coraz mniej motyli mój umysł
budzi się z ociężałego snu deszcz pada na nas na powierzchni
na ziemi zapach lasu i żyta
a u ciebie pod ziemią pod ziemią? wchodzisz głębiej
tu na ziemi słucham muzyki i mój mózg przez oczy i ręce
przekazuje literom kształt mojej myśli
od rana jestem miotany
miotam się po powierzchni jak słomka
daj mi łaskę wewnętrznego skupienia pozwól mi widzieć. Mi-
nęły lata Ty mnie trzymasz za ręce za nogi ty mnie ciągniesz
do ziemi zapałem się ciebie Kur pieje kiedy się budzę
Kłęczę przy łóżku ale się nie modłę zamknąłem oczy
Minęło pięć, sześć, siedem miesięcy od czasu kiedy zacząłem
pisać Prześwit napisałem te kilka zdań i nastąpiła przerwa
czym wypełniona? Życiem. To znaczy... muzyka Ravela
Sonatina w zieleni głosy ptaków przesilają muzykę płynącą
z radia
lipiec
zbliża się 20. rocznica Twojej śmierci. Ten szelest to krople
deszczu
deszcz
muzyka w tym szumie – i ja żyjący

idzie wieczór

Tadeusz RÓŻEWICZ, *Matka odchodzi*, 2000.